

IV P 1366/19
I Cp 616/2022

OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI
SPREJEMNA PISARNA 15
PREJETO

11-07-2022

~~SODBA~~

V IMENU LJUDSTVA

in

SKLEP

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnica in višja sodnika Matjaž Voglar kot predsednik, Metoda Orehar Ivanc kot poročevalka in Zvone Strajnar kot član,

v pravnih zadevah tožeče stranke: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] ki ga zastopa zagovornik načela enakosti Miha Lobnik, zanj [REDACTED] zoper toženo stranko: **DRUŠTVO KOLESARSKIH SODNIKOV SLOVENIJE**, Celovška cesta 25, Ljubljana, ki ga zastopa Odvetniška pisarna Majnik, d. o. o., s sedežem na Ptuju,

zaradi **prenehanja diskriminacije, plačila nadomestila in objave sodbe,**

o **pritožbah tožeče stranke in tožene stranke** zoper sodbo in sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani IV P 1366/2019 z dne 8. 10. 2021,

na seji **28. junija 2022**

diskriminaciji, duševne bolečine zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti) utemeljujejo višje nadomestilo. Gre za diskriminacijo nadpovprečne teže, kar terja določitev nadomestila, višjega od povprečne zakonske vrednosti. Funkcija kolesarskega sodnika ni zgolj hobi, temveč pomembna funkcija znotraj športne panoge. Tudi glede na primere iz sodne prakse (I Cp 494/2018, II Cp 1016/2021) je bilo tožniku prisojeno prenizko nadomestilo.

Smisel odprave diskriminacije je v tem, da se tožniku omogoči opravljanje funkcije kolesarskega sodnika in da se mu to omogoči vnaprej. Enkratna izdaja soglasja diskriminacije ne odpravlja v celoti. Diskriminacija je lahko odpravljena le ob odpravi diskriminatornega pogoja v internih aktih. Izdaja soglasja sanira trenutno tožnikovo situacijo, s spremembo internih aktov pa se sanira situacija za tožnika in ostale glede vlog za izdajo soglasja v prihodnosti. Nepravilno je stališče, da ZVarD³ ni podlaga za zahtevek za spremembo akta osebe zasebnega prava, četudi je diskriminatoren. Tožnik je tožbeni zahtevek postavil tako, da je tožencu omogočena izbira načina odprave diskriminatorne ureditve. Sodišče torej z odločitvijo ne bi poseglo v interne akte, temveč bi tožencu omogočilo, da izbere način odprave diskriminacije.

4. Toženec sodišču očita, da je s tem, ko mu je zapisnik s prepisom posnetih izpovedi vročalo šele skupaj s sodbo (ni ga poučilo o pravici do ugovora zoper prepis zvočnega posnetka), zagrešilo absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka. Takšno kršitev je zagrešilo tudi s tem, ko ni razveljavilo predpisov, ki so bili podlaga za neizdajo soglasja, hkrati pa je tožniku priznalo status, ki je v nasprotju s temi predpisi.

Sodišče se v zvezi z ugovorom zastaranja ni opredelilo do 43. člena ZVarD oziroma do okoliščine, da so bili predlogi za uvedbo prekrškovnega postopka zoper toženca zavrženi. Ne drži ugotovitev sodišča, da toženec ni navedel legitimnega cilja, ki naj bi ga starostna omejitev zasledovala. Trditev, da starostna omejitev ne pomeni diskriminacije, je toženec podkrepil s citiranjem zakonodaje Republike Slovenije (92. člen ZObr,⁴ 74. člen ZSS⁵) in sodne prakse Sodišča EU (C-190/16, C-258/15), do česar se sodišče ni opredelilo. Toženec si pravil o starostni omejitvi za kolesarskega sodnika ni samovoljno izmislil; v svoja interna pravila je zgolj implementiral mednarodno pravilo. Delo kolesarskega sodnika, ki traja od jutra do poznega popoldneva, zahteva dobro fizično in psihično pripravljenost. Četudi je starost edini razlog, ki izključuje določeno aktivnost, to še ne pomeni, da gre za diskriminacijo. Na določeno starost je vezana možnost nakupa oziroma prodaje alkohola in tobačnih izdelkov. Enako velja za volilno pravico. Diskriminatornost starostne omejitve se želi utemeljiti na primeru društva in njegovih internih pravil, omejitev pa velja v temeljni zakonodaji za opravljanje sodniškega poklica.

³ Zakon o varstvu pred diskriminacijo, Ur. l. RS, št. 33/2016, s spremembo.

⁴ Zakon o obrambi, Ur. l. RS, 82/1994, s spremembami in dopolnitvami.

⁵ Zakon o sodniški službi, Ur. l. RS, št. 19/1994, s spremembami in dopolnitvami.

podlagi pravila, da se aktivna kariera kolesarskega sodnika zaključi 31. 12. v letu, ko je dopolnil 70 let, tožniku v letu 2015 (pa tudi kasneje, v letih 2016 - 2019) ni dal soglasja k izdaji licence. Nosilni razlog ugodilnega dela sodbe (I., II. in V. točka izreka) je, da je tožnik navedel in izkazal dejstva, ki upravičujejo domnevo, da je toženec ravnal v nasprotju s prepovedjo diskriminacije, toženec pa na drugi strani ni navedel in dokazal, da prepovedi ni kršil, oziroma da je za neenako obravnavo obstajal legitimen cilj, sorazmeren s posegom.

10. Pritožbeno sodišče pritrjuje ugotovitvi sodišča prve stopnje, da toženec ni podal nobenih trditev o tem, kakšen legitimen cilj zasleduje starostna omejitev, določena za kolesarske sodnike. Z argumentom, da starostne omejitve na splošno niso diskriminatorne, saj veljajo tudi v drugih poklicih in dejavnostih, ni mogoče utemeljiti starostne omejitve, ki velja za kolesarske sodnike. Razlogi za starostne omejitve v različnih poklicih (dejavnostih) so različni, odvisni od narave in zahtevnosti posameznega poklica, zato z razlogi za starostno omejitev, veljavno za en poklic, ni mogoče pojasniti (upravičiti) starostne omejitve, ki velja za drug poklic. Sodišču prve stopnje se zato ni bilo treba opredeliti do toženčevih navedb glede starostnih omejitev, ki so v slovenski zakonodaji predpisane za opravljanje sodniške in vojaške službe, prav tako ne do odločb Sodišča EU, v katerih je bilo obravnavano vprašanje morebitne diskriminatornosti starostne omejitve za pilote komercialnih zračnih prevozov (C-190/16 Werner Fries proti Lufthansa CityLine GmbH) in policiste (C-258/15 Gorka Salaberria Sorondo proti Academia Vasca de Policía y Emergencias). Da starostno omejitev zahteva narava dela kolesarskega sodnika, ni mogoče domnevati. Takšno pravno odločilno dejstvo bi moralo biti zatrjevano. Velja poudariti, da toženec v postopku pred sodiščem prve stopnje ni prerekal tožbene trditve, da kolesarski sodnik ne opravlja pretiranega fizičnega dela, saj kot sopotnik v avtu ali na motorju nadzira potek tekme. Šele v pritožbenem postopku je navedel, da je delo kolesarskega sodnika fizično in psihično naporno (traja od jutra do poznega popoldneva in zato zahteva dobro fizično in psihično pripravljenost). Ker gre za nedopustne pritožbene novote, jih pritožbeno sodišče pri odločanju ni smelo upoštevati (prvi odstavek 337. člena ZPP). Odločitev o utemeljenosti zahtevka za varstvo pred diskriminacijo je torej posledica dejstva, da toženec ni zmožal dokaznega bremena, ki mu ga nalaga 40. člen (v zvezi s 13. členom) ZVarD.
11. Tožnik uveljavlja prenehanje diskriminacije z zahtevkom za izdajo soglasja k izdaji licence za kolesarskega sodnika (kot individualen ukrep), ki mu je sodišče prve stopnje utemeljeno ugodilo, ter z zahtevkom za spremembo 10. člena Statuta Društva kolesarskih sodnikov Slovenije ter 11. in 14. člena Pravilnika o rangiranju, napredovanju in ocenjevanju kolesarskih sodnikov Slovenije (kot splošen ukrep). Pravilo, ki zaključek kariere kolesarskega sodnika veže na izpolnitev določene starosti, po stališču pritožbenega sodišča samo po sebi ni diskriminatorno. Kot diskriminatorno se je izkazalo šele v konkretni procesni situaciji, torej v razmerju med tožnikom in tožencem. Za zahtevek, s katerim

katerimi se toženec v pritožbi niti ne sooči. Ne drži njegov pritožbeni očitek, da se sodišče prve stopnje ob odločanju o ugovoru ni opredelilo do navedbe, da so bili predlogi zagovornika načela enakosti za uvedbo prekrškovnega postopka zoper društvo zavrženi. Takšne navedbe toženec v okviru ugovora zastaranja ni podal,⁹ zato jo je šteti za nedopustno pritožbeno novoto.

14. Neutemeljeni so tudi pritožbeni očitki o postopkovnih kršitvah. Toženec v pritožbi ne navaja, da prepis zvočnega posnetka vsebuje nepravilnosti, prav tako ne pojasni, kako naj bi izostanek pravnega pouka o pravici do ugovora zoper (nezatrjevano) nepravilnost prepisa zvočnega posnetka vplival na pravilnost in zakonitost sodbe (prvi odstavek 339. člena ZPP). Nepravilno je toženčevo pritožbeno stališče, da bi mu lahko bila izdaja soglasja k licenci naložena le v primeru, če bi bili njegovi interni akti predhodno odpravljani. Zahtevka, s katerima je tožnik uveljavljal prenehanje diskriminacije, nista medsebojno pogojena (odvisna). Sodišče prve stopnje je odločitev o dveh samostojnih zahtevkih lahko utemeljilo z različnimi razlogi. Razlogi v izpodbijani odločbi niso ne nejasni ne v medsebojnem nasprotju.
15. Toženčeva pritožbena navedba, da naložena objava sodbe zanj predstavlja velik strošek, je pavšalno navržena (brez zneskovne opredelitve stroška, ki ga terja objava v treh časopisih), pa tudi nedopustna pritožbena novota, zato pritožbeno sodišče nanjo ne odgovarja.
16. Po ugotovitvi, da niso podani niti uveljavljeni niti po uradni dolžnosti preizkušeni pritožbeni razlogi (drugi odstavek 350. člena ZPP), je pritožbeno sodišče obe pritožbi (tožnikovo pritožbo zoper sklep in sodbo ter toženčevo pritožbo zoper sodbo) zavrnilo in izpodbijano odločbo v celoti potrdilo (353. člen in 2. točka 365. člena ZPP).
17. Ker pravdni stranki s pritožbama nista uspeli in ker priglašeni strošek za takso za odgovor na pritožbo ni nastal, krijeta vsaka svoje stroške pritožbenega postopka (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 154. člena ZPP).

Ljubljana, 28. junij 2022

Predsednik senata:
Matjaž Voglar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.

Podpis pristojne
sodne osebe:

⁹ Glej odgovor na tožbo na listovni številki 24 in 27 v spisu.